

Vasile Goldish Western University, Arad
Faculty of Law

International scientific and practical conference

**A NEW TASK OF LEGAL SCIENCE
IN UKRAINE AND IN THE COUNTRIES
OF THE EUROPEAN UNION**

December 17-18, 2020

Romania, Arad

International scientific and practical conference “A new task of legal science in Ukraine and in the countries of the European Union” :
Conference proceedings, December 17-18, 2020. Arad: 116 pages.

Editorial board:

Conf. univ. dr. Berlingher Daniel – decan
Conf. univ. dr. Creț Dan – prodecan
Lect. univ. dr. Moroșteș Anca – director de departament
Lect. univ. dr. Tăuț Ioan Liviu
Lect. univ. dr. Drăgan Alin

Publisher:

CONTENTS

ARGUMENTAȚIA ÎN DECIZIILE CURȚII CONSTITUȚIONALE FEDERALE GERMANIEI ȘI CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI Bzova L.G.	5
ДОКТРИНАЛЬНІСТЬ БЮДЖЕТНИХ ПРАВОВІДНОСИН Бліхар М. М.	9
КОНСТИТУЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ СУДІВ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ Бочарова Н.В.	14
THE CONCEPT OF THE RIGHT TO DEATH AND THE RIGHT TO A DIGNIFIED DEATH Buletsa Sibilla	19
ОЗНАКИ ПУБЛІЧНИХ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я Веліканов А. С.	24
БЮРО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ЯК УПОВНОВАЖЕНИЙ СУБ'ЄКТ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНИМ ЗЛОЧИНАМ Гарматюк В. О.	29
THE RIGHTS OF THE HOLDER OF ANOTHER'S PROPERTY DURING THE ACQUISITIVE PRESCRIPTION Guyvan P. D.	33
FORENSIC EXAMINATION AS EVIDENCE IN CIVIL PROCEEDINGS Dashkovska D.I.	38
«ГОНОРАР УСПІХУ»: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ Заборовський В.В.	45
ПРОФЕСІЙНА АДВОКАТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ У МЕЖАХ АНТРОПОЛОГІЧНОГО ДИСКУРСУ Заяць О. С.	48
ТЕОРЕТИКО-КОМПАРАТИВІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ ПРАВОВОЇ СПАДЩИНИ ТА ПРАВОВОЇ РЕЦЕПЦІЇ Кобко-Одарій В.С.	52

ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВИЙ КОНТЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ Козяр Г. В.	57
НАРОДНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ ЯК НАСЛІДОК ІСНУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ Лаврик Г.В.	62
ФІЗИЧНА ОСОБА ЯК СУБ'ЄКТ МИТНИХ ПРАВОВІДНОСИН Німа А.О.	67
ОБОВ'ЯЗКИ ДЕРЖАВИ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВ ОСІБ ЗА ОЗНАКОЮ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ Попович Т. П.	71
ПЛАТНИКИ ПОДАТКУ: ПОНЯТТЯ І ВИДИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ Сазонова А. О.	75
ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ НОРМ ПРАВА Старинський М. В.	80
THE MECHANISM OF CRIMINALITY COUNTERACTION IN UKRAINE Stupnyk Yaroslav.....	85
ОЦІНКА ВПЛИВУ ОБМЕЖУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ, ВИКЛИКАНИХ ПАНДЕМІЄЮ COVID-19, НА ПОНЯТТЯ ПОДАТКОВОГО РЕЗИДЕНСТВА В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ Форсюк В.Л.	92
НОРМИ-ДЕФІНІЦІЇ СІМЕЙНОГО ПРАВА В МЕХАНІЗМІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ Чернега В. М.	97
РАЗВИТИЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА ОБ УГОЛОВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ МЕДИЦИНСКИХ РАБОТНИКОВ НА ТЕРРИТОРИИ УКРАИНЫ С ДРЕВНЕЙШИХ ВРЕМЕН ДО НАЧАЛА XVIII ВЕКА Черников Е. Э.	102
ПРИНЦИП СПРАВЕДЛИВОСТІ У ПРАКТИЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ Шелевер Н.В.	107
СПОСОБИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ БЕЗХАЗЯЙНОЇ НЕРУХОМОСТІ Щипанова О.О.	111

.....

• ARGUMENTAȚIA ÎN DECIZIILE CURȚII CONSTITUȚIONALE
• FEDERALE GERMANIEI ȘI CURȚII CONSTITUȚIONALE
• A ROMANIEI
•

Bzova L.G.

*Student postuniversitar a catedrei de drept procesual
Facultatea de Drept, Universitatea Națională din Cernăuți
o.Cernăuți, Ucraina*

Dezvoltarea cunoștințelor teoretice ale raționamentului judiciar ar trebui să se bazeze pe metoda comparativă. Prin urmare, merită explorat modul în care argumentația a fost utilizată în diferite sisteme juridice.

Particularitatea argumentării în procedurile constituționale este că argumentarea în acest caz are o semnificație inductivă în cea mai mare parte, în care scopul nu este doar rezolvarea cazului, ci și, dată fiind situația specifică, influențarea dezvoltării dreptului în ansamblu.

Aspectul diferențiat al argumentului constituțional este evident atunci când este bazat pe un concept pragmatic. Conceptul material, în loc să se ocupe de aspectele logice și formale interne ale deciziei, își propune să fundamenteze conținutul propriilor argumente. În argumentele constituționale, condițiile argumentelor sunt reprezentate de norme (reguli și principii) și valori constituționale, care necesită o fundamentare constantă și rămân inserate în contextul argumentativ. În argumentul curților constituționale, ale căror decizii sunt în aspecte largi ale legii, sociale, politice, culturale etc., fundamentarea discursivă constantă a normelor și valorilor constituționale permite actualizarea conținutului material al Constituției în sine.

În decizia Curții Constituționale a României din 8 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.79 alin.(5) din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici Curtea a notat: În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii arată, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât prevede că procedura de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru

8. Федотова І. О. Учасники митних правовідносин: поняття і класифікація. Вісник Академії митної служби України. 2011. № 2 С. 12–16. (Серія «Право») URL. <http://nbuv.gov.ua/> (дата звернення: 15.12.2020).
9. Шевчук О.М. Митні правовідносини щодо лікарських засобів: поняття, структура та ознаки. URL. <http://tlaw.nlu.edu.ua/article/view/62547/5809> (дата звернення: 15.12.2020).
10. Шульга М.Г. Суб'єкти митного права. Проблеми законності. 2004. № 69. С. 115-121.

.....
••••• **ОБОВ'ЯЗКИ ДЕРЖАВИ ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВ ОСІБ**
••••• **ЗА ОЗНАКОЮ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ**
•••••

Попович Т. П.

*кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри теорії та історії держави і права
Ужгородського національного університету
м. Ужгород, Україна*

Європейський судовий дискурс щодо гендерної ідентичності виходить саме з того, що позитивні зобов'язання держав у напрямку захисту й забезпечення прав людини можуть реалізувати підхід до втілення гідного життя та користування правами осіб, що відрізняються за своєю гендерною ідентичністю, нарівні з іншими особами. Завдяки цьому доречним постає поняття трансформативної рівності, яке схиляє різного роду державні інституції вживати ініціативних заходів для забезпечення рівності прав у суспільстві [1, с. 22].

Досліджуваний нами обов'язок визначається міжнародною спільнотою як однією з реакцій на ті порушення та обмеження у правах, які впливають зі статевої (гендерної) належності особи. Так, Управління Верховного комісара ООН з прав людини визначило 5 основних правових обов'язків держав щодо захисту прав людей, які належать до ЛГБТ-спільноти. Серед них:

I. Захищати людей від гомо- та трансфобного насильства, що передбачає необхідність віднесення до злочинів за законодавством тих діянь, які стосуються вчинення насильницьких дій за ознаками сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності; вказані акти насильства повинні належним чином реєструватися, розслідуватися правоохоронними органами; жертвам такого насильства повинна відшкодуватися завдана протиправними діями шкода.

II. Не допускати жорстокі, нелюдські та такі, що принижують гідність, види поводження з представниками ЛГБТ-спільноти, що знаходяться в ув'язненні, у тому числі забороняти й карати за такі акти; забезпечувати відшкодування шкоди за такі дії; належно розслідувати

відповідні випадки та піддавати винних серед державних службовців суду; проводити ефективний моніторинг місць тримання під вартою.

III. Скасувати закони, які встановлюють кримінальну відповідальність за гомосексуальність; до того ж передбачається, що сексуальна орієнтація та гендерна ідентичність не можуть слугувати приводом для арешту та затримання, а також принизливого фізичного огляду.

IV. Заборонити дискримінацію за ознаками сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності; з цією метою прийняти відповідні закони; забезпечити недискримінаційний доступ до базових послуг, включаючи сферу праці та охорони здоров'я.

V. Гарантувати свободу вираження думки, асоціації та мирних зібрань ЛГБТ-спільноти, що серед іншого включає: захист таких осіб від актів насильства та залякування з боку приватних осіб [2].

Низку обов'язків для держав-членів Ради Європи в сфері протидії дискримінації на ґрунті сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності містить Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи «Про заходи боротьби проти дискримінації за ознаками сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності». Зазначені обов'язки стосуються різних прав і свобод людини, зокрема: права на життя, безпеку та захист від насильства; свободи об'єднань та вираження поглядів і мирних зібрань; права на повагу до приватного та сімейного життя; прийняття на роботу; права на притулок; прав на освіту, охорону здоров'я та прав у галузі спорту [3, с. 66-75].

У свою чергу, значний перелік зобов'язань держави містять також Джок'якартські принципи, згідно зі змістом яких держави повинні: забезпечити визнання цивільної правоздатності всіх осіб без дискримінації за ознаками сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності, а також можливості реалізації цієї правоздатності, в тому числі в частині прав на укладення договорів і на розпорядження, володіння, управління, користування майном і на його придбання та відчуження; вживати всіх необхідних заходів законодавчого, адміністративного та іншого характеру в інтересах забезпечення повної поваги й правового визнання гендерної ідентичності кожної людини, яка визначається нею самою; вживати всіх необхідних заходів законодавчого, адміністративного та іншого характеру з метою забезпечення наявності процедур, відповідно до яких у всіх офіційних документах, які засвідчують особу, де вказується стать, вказувалася б гендерна ідентичність особи, що визначається нею самою; забезпечити ефективність, справедливість і недискримінаційність таких процедур при повазі до гідності та приват-

ного життя особи; здійснити цільові програми соціальної підтримки всіх осіб, які проходять трансформацію або корекцію статі [4].

Відповідно ж до українського законодавства (Закон «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні») на державу покладаються наступні обов'язки щодо недопущення дискримінації, в тому числі й за ознакою гендерної ідентичності:

1) на рівні Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: здійснення контролю за дотриманням принципу недискримінації в різних сферах суспільних відносин; звернення до суду із заявами про дискримінацію та участь у судовому процесі; розгляд звернень осіб та (або) груп осіб з питань дискримінації; ведення обліку та узагальнення випадків дискримінації, проведення моніторингу та узагальнення результатів дотримання принципу недискримінації в різних сферах відносин тощо;

2) на рівні Кабінету Міністрів України: спрямування й координація роботи міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади із забезпечення запобігання та протидії дискримінації; затвердження порядку проведення органами виконавчої влади антидискримінаційної експертизи проектів нормативно-правових актів тощо;

3) на рівні інших державних органів, органів влади АРК та органів місцевого самоврядування: здійснення позитивних дій як спеціальних тимчасових заходів, які мають правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної чи фактичної нерівності у можливостях для особи та (або) групи осіб реалізовувати на рівних підставах права і свободи, надані їм Конституцією і законами України; проведення просвітницької діяльності з питань запобігання та протидії дискримінації тощо;

4) проведення антидискримінаційної експертизи проектів нормативно-правових актів, результати якої носять обов'язковий характер. Окрім цього, положеннями Закону визначено перелік нормативно-правових актів, які підлягають обов'язковій антидискримінаційній експертизі [5].

Таким чином, можемо зробити висновок, що обов'язки держави щодо захисту прав осіб за ознакою гендерної ідентичності в цілому стосуються дій та рішень, котрих повинна вжити (прийняти) держава для недопущення дискримінації, різного роду насильства, негідного поводження з особами на ґрунті гендерної ідентичності, у тому числі скасування законів, які передбачають кримінальне переслідування на цій підставі, а також забезпечення інших нормативних та інституційних

механізмів, спрямованих на реалізацію прав та свобод осіб, що відрізняються за своєю гендерною ідентичністю чи гендерна ідентичність яких є невизначеною.

Література:

1. Sivonen L. Gender identity discrimination in European judicial discourse. *The Equal Rights Review*. 2011. Vol. 7. P. 11-26.
2. Рождены свободными и равными. Сексуальная ориентация и гендерная идентичность в международном праве в области прав человека. Нью-Йорк; Женева: Управление Верховного комиссара ООН по правам человека. 2012. 62 с. URL: https://www.ohchr.org/Documents/Publications/BornFreeAndEqualLowRes_RU.pdf (дата звернення: 26.10.2020 року).
3. Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи «Про заходи боротьби проти дискримінації за ознаками сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності» від 31.03.2010 року. *Медичне право*. 2014. № 1. С. 66-75.
4. Джок'якертські принципи (Принципи застосування міжнародно-правових норм про права людини щодо сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності) від 2007 року. URL: <https://www.refworld.org/cgi-bin/tehis/vtx/rwmain/opensdocpdf.pdf?reldoc=y&docid=48244e952> (дата звернення: 23.10.2020 року).
5. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні»: Закон України від 06.09.2012 року № 5207-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 32. Ст. 412.

ПЛАТНИКИ ПОДАТКУ: ПОНЯТТЯ І ВИДИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сазонова А. О.

*помічник судді Касаційного адміністративного суду України,
м. Київ, Україна*

Становлення наукових поглядів на зміст правової категорії «платники податку» відбувалося в декілька етапів:

- на першому етапі відбувалося наукове обґрунтування оподаткування з позиції публічно-правових відносин між державою та громадянином (підданим), а також було започатковано дослідження податкового статусу негромадян (непідданих), що перебувають на території держави (XVIII- XIX ст.);
- на другому етапі (XIX-XX ст.) відбулося остаточне введення до правового поля поняття прибуткового податку;
- третій етап (з початку XXI ст.) характеризується узгодженням норм національного податкового законодавства із західноєвропейськими принципами та формуванням нової доктрини фінансового права України, яка ґрунтується на імплементації міжнародних публічно-правових норм, податкових норм провідних держав тощо [1; 2, с.231-238; 3, с.53-58, 4, с.402-409; 5, с. 417-448].

Формуванням нової доктрини фінансового права України створило передумови для ухвалення Податкового кодексу України [6], відповідно до якого платниками податків визнаються фізичні особи (резиденти і нерезиденти України), юридичні особи (резиденти і нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або провадять діяльність (операції), що є об'єктом оподаткування згідно з цим Кодексом або податковими законами, і на яких покладено обов'язок із сплати податків та зборів згідно з цим Кодексом (стаття 15 Податкового кодексу України) [6].

Поняття «платник податків» відноситься до числа специфічних термінів законодавства про податки і збори і використовується виключно в значеннях, визначених відповідними статтями Податково-